

kan bidrage med noget til deres barn og skal have mulighed for at gøre det.

Vi er også helt på det rene med, at det skal ske i stærkt samspil med fagligheden i kommunen, og at det fra situation til situation skal vurderes, hvordan det gøres bedst for barnet. Men helt grundlæggende har vi en meget stærk tro på, at forældre til hjerneskadede børn ligesom alle andre forældre kan tilbyde deres børn noget, som de offentlige systemer i sagens natur ikke kan.

Kl. 13.45

Ministeren og Venstres og Konservatives ordførere afviser så forslaget med henvisning til den usikkerhed, der er vedrørende nogle af hjemmetræningsmetoderne, ikke mindst Domanmetoden. Her vil jeg gerne starte med to bemærkninger.

For det første er de, der benytter Domanmetoden jo, som flere har været inde på, ikke mindst Dansk Folkeparti, kun et lille mindretal af de, der, om jeg så må sige, arbejder med de her metoder, så hvis man endelig vil skyde forslaget ned hele tiden, synes jeg ikke, at man kan gøre det alene med henvisning til Doman.

For det andet foreligger der altså en evaluering af de første 3 forsøgsår. Der foreligger en Marselisborgevaluering, som regeringen selv har bedt om, og som er ret entydig i sine konklusioner, og som jeg derfor synes at man bliver nødt til at tage alvorlig, når man skal vurdere, hvad der så skal ske i de næste 2-3 år, indtil vi forhåbentlig får en videnskabelig evidens vedrørende de forskellige metoder.

Det er så nævnt, at man løber en stor risiko, hvis man, om jeg så må sige, giver alle forældre mulighed for at hjemmetræne i den periode, men der er altså også en risiko forbundet med ikke at gøre det. For som fru Line Barfod var inde på, er spørgsmålet, hvilken evidens vi har for det over for de offentlige institutioner. Der har vi en evidens, når det drejer sig om de døgn-tilbud, vi giver de her børn, når ikke de kan få lov til at være hjemme hos deres forældre. Ellers har vi ikke nogen.

Det er selvfølgelig utrolig ubehageligt, og jeg vil meget gerne medgive ministeren og regeringens ordførere, at det er ekstremt ubehageligt at skulle tage et politisk standpunkt, når vi ikke har en fuldstændig nagelfast faglig viden at bygge det på. Men det er altså nu engang det, man har politikere til en gang imellem, når den ikke forefindes. I dette tilfælde er der altså en risiko forbundet med begge valg, uanset hvilket valg vi træffer.

Da må jeg sige, at Marselisborgundersøgelsen kombineret med min kontakt til mange af de forældre, der er i den her situation, kombineret med udenlandske undersøgelser gør, at jeg finder, at der er en overvejende sandsynlighed for, at den undersøgelse, der nu igangsættes – som man i øvrigt måske kunne have overvejet at igangsætte for 3 år siden, hvis det endelig var det, man ville – i det mindste mens den pågår, vil føre til, at vi finder ud af, at der er evidens for, at det er gavnligt for børnene at få hjemmetræning. Det er baggrunden for, at vi har fremsat det her forslag.

Så er der jo et helt særligt kapitel, der hedder Dansk Folkeparti og Dansk Folkepartis forhold til det her beslutningsforslag. Nu kaldte Dansk Folkeparti forslaget for en lap papir. Det er de fleste lovforslag jo, men jeg tror nu ikke, at forældrene derude synes, det er en helt ligegyldig lap papir, for det er en lap papir, der giver dem ret til meget snart at få lov til at passe deres børn hjemme.

Jeg er helt på det rene med, at fru Tina Petersen siger, at hun helt givet har en større ekspertise inden for dette område, end jeg har. Jeg er også helt på det rene med, at forslaget kan gøres bedre, og jeg vil meget gerne diskutere, om vi kan lave en beretning, hvor vi gør det bedre. Det vil jeg slet ikke diskutere med fru Tina Petersen.

Jeg vil gerne diskutere fornuften i at forhindre de her forældre i at komme i gang med henvisning til, at det kan gøres meget bedre, for så lad os gøre det meget bedre. Men lad os da gøre det nu, i stedet for at de her forældre skal vente endnu længere tid. Det er den argumentation fra Dansk Folkepartis side, jeg måske har svært ved at forstå. Derfor håber jeg meget, at partiet under udvalgsbehandlingen vil overveje, om det virkelig kan passe, at vi skal skyde den her sag til hjørnespark en gang til.

Det kan der måske være nogle Christiansborggrunde til at gøre, men her synes jeg alligevel, at vi har været enige om at have et fokus på forældrene og børnene. Jeg har også oplevet, at Dansk Folkeparti har forholdt sig meget engageret, og det er også derfor, det undrer mig lidt, at man har truffet det valg, man har, og jeg håber ikke, at det er endegyldigt.

Nu har fru Tina Petersen flere gange sagt, at det kun er Domanmetoden, vi fokuserer på. Lad mig bare i den forbindelse nævne, at der altså eksplicit står:

»... f.eks. ABR- eller Domanmetoden eller en anden af de 40 forskellige anvendte metoder ...«